

OM PROFETEN MUHAMMAD

Imâm Ismâ'îl ibn Kathîr ad-Dimashqî (d. 774 H) skildrar i *al-Fusûl fî Sîrat-ir-Rasûl* den ädlaste av alla människors väsen. Han låter oss börja där allt börjar: hos Allâh själv, som beskriver Sin Profets inre med ord som aldrig bleknar:

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

"Du är sannerligen av en väldig karaktär."

(Koranen 68:4)

När 'Â'ishah (radhiya Allâhu 'anhâ) ombads beskriva honom, sammanfattade hon det som ingen annan kunde uttrycka lika enkelt och lika sant:

"Hans karaktär var Koranen." [Imam Muslim]

Det vill säga: han var den levande förkroppsligandet av uppenbarelsen. Han gick dit Koranen ledde, avstod från det Koranen varnade för, och bar sin Herres budskap i både hjärta och handling. Allâh (ta'âlâ) säger:

إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ

"DENNA Qur'ân leder till det som är rakast och ger de troende

*”som gör goda handlingar glädjebudet om en riklig belöning.”
(Koranen 17:9)*

Hans karaktär var inte bara god – den var den högsta tänkbara måttstocken för mänsklig adel. Han var modigast när mod prövades, särskilt när stridens hetta pressade fram människors sanna natur. Han var generösast när generositet behövdes, och hans givmildhet flödade som mest under Ramadhân. Han var den djupast kunnige om Allâh, den mest värtalige, den mest kloke, den mest förlåtande.

Och trots allt detta – eller kanske just därför – var han den ödmjukaste av människor. Qaylah bint Makhramah (radhiya Allâhu ‘anhâ) berättar att hon såg honom sitta i moskén, hopkrupen med armarna runt benen, i en hållning så enkel och jordnära att hennes hjärta fylldes av vördnad. Hon sade:

”När jag såg Allâhs Sändebuds ödmjuka sittning, greps jag av skräckblandad respekt.”

[Abû Dâwûd och at-Tirmidhî, God enligt al-Albânî]

Vid erövringen av Makkah, när segern var fullständig och staden låg öppen framför honom, red han in med huvudet så djupt sänkt av ödmjukhet inför Allâh att hans skägg nästan vidrörde kamelens rygg. Ingen triumf, ingen stolthet – bara tacksamhet och underkastelse.

Han var mer blyg än en jungfru i sin kammare, men när sanningen krävde fasthet var han den mest beslutsamme av människor. Han beskrev sig själv med ord som fångar denna balans:

”Jag är den skrattande krigaren.” *[al-Bukhari]*

Allâh (‘azza wa jall) berömmar även dem som följde honom, de som formades av hans ljus:

مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ

”Muhammad är Allâhs Sändebud. De som följer honom är fasta och ståndaktiga gentemot de otrogna, men sinsemellan fulla av

värme och barmhärtighet.”
(Koranen 48:29)

KORANEN & SUNNAH

[Abu Dawud](#), [al-Bukhari](#), [at-Tirmidhi](#), [Imam Muslim](#), [Om Profeten](#)

«[56. al-Waqi'ah](#)

[57. al-Hadid](#)»

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)